

சிவமயம்.

ஆசாரக்கோவை.

மதுரையில்

சங்கமருவியசான்றோரிலொருவராகிய

கயத்தூர்

பெருவாயின்முள்ளியாசிரியராவியற்றிய

மூலமும்,

நச்சினூர்க்கினியாராற்செய்த

பொழிப்புணையும்,

இவை

சுருக்குருகல்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகளின்கட்டளையின்படி

புறையூர்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

சுமாரர்

சொங்கலிங்கமுதலியாரவர்களால்,

பார்வையிடப்பட்டது

கருணாச்சாரநாத

சொங்கலிங்க

முத்துக்குமாரபிள்ளையவர்களால்

வேண்டுகோளின்படி

திருப்பரங்குன்ற

அருணாசலசரணர்

சுமாரர்

நாராயணசரணரால்

தஞ்சாவூர்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சிபநதிரசரணியில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

4488a

O, 13

௨௭

சிவமயம்.
நூலாசிரியர் சரித்திரமும்
ஆசாரக் கோவை என்னும்
நூற்பயனும்.

இந்நூலாசிரியர் மதுரையிற் சங்கமருவிய சான்றோரில் ஒருவராகிய பெருவாயின் முன்னியார். இவரது நாமமுதலியவற்றை உண்மையாய்த் துணிந்தறியத்தகுந்த ஆதாரங்கள் கிடைப்பது அருமையாயிருப்பினும், இந்நூலின் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில், “கயத்தூர்ப்பெருவாயின் முன்னியென்பான்,, எனக்கூறப் பட்டிருத்தலால், இவரது ஊர் கயத்தூர் என்பது, பெயர் முன்னியார் என்பதும் விளங்குகின்றது. கயத்தூர் என்பது சோழநாட்டைச் சார்ந்த நன்னிலம் என்னும் ஊருக்கு அருகிலிருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. “ஆரேயின் முன்று மழித் தானடியேந்தி” என்று இவர் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் தெய்வவணக்கம் கூறினமையால் இவரது சமயம் சைவம் என்று விளங்குகின்றது. இந்நூல் சங்கமருவிய நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலியவற்றோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்ட * பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் சேர்ந்ததாய், மதுரைக்கடைச்சங்கப் புலவர்களால் நன்குமதித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொன்றாதலாலும், இந்நூலினின்றும் “அரசன் உவாதீதியாள்” என்ற செய்யுள் சிறுபுணற்றுப்படையிலும், “வைகறையாமம்” என்ற செய்யுள் மதுரைக்காஞ்சியிலும் ஆசிரியர் கச்சினார்க்கினியார் எடுத்தாண்டமையாலும், இந்நூல் அளரிருந்த காலத்துக்கு முற்பட்டதென்று புலப்படுகின்றது. இந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு இவரிருந்த காலம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்று விளங்குகின்றது. இவர்காலத்தில் இருந்த புலவ

ர்கள் திருவள்ளுவமாலையில் உள்ள நக்கீரர் முதலிய நாற்பத்தொன்பதின் மோ
யாம். ஆயின் இப்படிப்பட்ட சிறந்த நூலை இயற்றின இவர் மேற்சொல்லப்பட்
ட நாற்பத்தொன்பதின் மருள் ஒருவரென்று அறியக்கூடாமையால் இவர் அவர்
களிருந்த சங்கத்தில் இருந்தவர் அல்லர் என்று தோன்றுமாயினும், அக்காலத்
தில் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் வல்லவராய் நூலியற்றினோர் அந்த நாற்பத்தொன்ப
தின் மோபன்றிவேறு பலபுலவர்களும் நூல்களை இயற்றி அந்தச்சங்கத்தார்
முன்னிலையில் அரங்கேற்றினதாகத் தெரியவருகின்றமையால் இந்நூலாசிரிய
ரும் அந்தச் சங்கத்தாரொழிந்த வேறு பலபுலவருள் ஒருவராயிருக்கலாம்.
இந்நூலிற் கூறப்படுவனவாகிய பொருள்கள் யாவையெனின்? உண்ணல்,
உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல். முதலிய நத்திய கருமம் நடத்தும் வழியும்,
அரசன், தந்தைநாயி, முத்தோர், துலாதநு, போதராசிரியன் முதலிய பெரி
நூற்பயன்.

யோரிடத்தில் ஒழுகவேண்டிய ஒழுக்கமும், இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்த
ம் விதமுதலிய வித்யும், புலை, கோலை, கள்ளு, பொய் சொல்லுதல்
நீமைசெய்தல், சிற்றினம், முதலியவற்றைக் கடிதலாகிய விலக்கும் ஆகிய
பலவகை நீதிகளேயாம். இந்த விதிவிலக்குகளோடு கூடிய நீதிகளைக் கடை
ப்பிடித்தொழுதுதலால் உண்டாகும் பயன் என்னையெனின்? சரியான
யம், செல்வம், புகழ் முதலியவற்றால் வரும் இம்மையின்பழம், அரமுகளி
சுகாதுபவம் முதலிய மறுமையின்பழமேயாம். இந்நூலிற் கூறப்பட்ட நீ
கள் மதுநூல், திருக்குறள், நாலடியார், முதலிய நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட
நீதிகளை பெரும்பாலும் ஒத்திருப்பதனாலும், எல்லொழுக்கத்தைச் சிறப்புவை
யால் உணர்த்துகின்றதனாலும், இவற்றுள் சில நீதிகள் இக்காலத்தில் பெரு
பயன்தராவாயினும் இந்நூல் சங்கத்தாரால் நன்குமதிக்கப்பட்ட செந்தமிழ்
நூலாதலாலும், அநேக வருடங்களுக்குமுன்பு நமது தேசத்திலிருந்த ஆசார்
இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்து கொள்வதற்கேற்ற கருவியாயிருத்தலாலும்
பத்துப்பாட்டு முதலிய அரியநூல்களுக்கு உடையிட்ட சிறந்த புலவர்களால்
மேற்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டதனாலும், இம்மையின்பத்தைத்தரும் சி
யுத்தி விஷேங்கலையும், உடம்புக்கு இதந்தைச்செய்கின்ற நெறியையும் நன்ற
விளக்குவதனாலும் எல்லாறாலும் விரும்பத் தகுந்தனவே யென்பதற்கு ஐ
யின்று (இப்புத்தகத்தின் ஊதிபம்) திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி
கோவிலில் ஷையர் இராமலிங்க சாணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்திர
கட்டளைக்கி உபயோகிக்கப்பட்டது.

* நாலடி நான்மணி நானாற்புதைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மின்னிலை சொல்காஞ்சியுடனேலாறியென்பவே
தைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

நாலடியார்.
நான்மணிக்கடிகை.
இன்னாநாற்பது.
இனியவைநாற்பது.
கார் நாற்பது.
களவழி நாற்பது.
ஐத்திணையம்பது.
ஐந்திணையெழுபது.
திணைமொழியைம்பது

திணைமாலே நூற்றைம்பது
திருக்குறள்.

ம.
ஆசாரக்கோவை.
பழமொழி.
சிறுபஞ்சமூலம்.
முதுமொழிக்காஞ்சி.
வலாதி.
கைந்நிலை.

இத்துடன் அச்சிடப்படும் புத்தகம் திருவாரணக்காப் புர
மும் திருவிடைமருதூர் உலாவும்.

ஆசாரக்கோவை

ஆசாரமென்பது ஒழுக்கம்-அதாவது-அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்
தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரம் சரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற்கு
ஒதிய அறங்களின் வருவாது ஒழுக்குதல்-கோவை, கோத்தமாலே.

தந்திரப்பிப்பாயிரம்.

ஆரோயின்மூன்றுமழித்தானடியேத்தி
யாரிடத்துத்தானறிந்தமாததினையானாசாரம்

யாருமறியவறனாயமற்றவற்றை
யாசாரக்கோவையெனத்தொகுத்தான் றீராத்
திருவாயிலாயதிரல்வண்கயத்தூர்ப் *
பெருவாயின்முள்ளியென்பான்.

(இ-ள்.) பகைவரால் அழித்தற்கரிய மும்மதில்களையும் நகைத்து அழித்தவனாகிய சிவபெருமானது திருவடியைத்துதித்து இருடிகளாற் செய்யப்பட்டதூல்களில் தான் அறிந்த அளவிலுள் ஆசாரத்தையாவருமுணர்ந்தொழுக தருமமாகிய அந்த ஆசாரத்தினியல்புகளை ஆசாரக்கோவையென்று சொல்லும் படி திரட்டினான் அவன்யாவன் எனின் திருமகளுக்கு நீங்காதவாயிலாகிய வலியமைந்த* வண்கயத்தூர் வாழ்பவனாகிய பெருவாயின் முள்ளியென்பவன். (எ-று.) * வெண்கயத்தூர் என்றும் பாடம்.

நூல்.

நன்றியறிதல்பொறையுடைமையின்சொலோ
முன்னாதவெவ்வுயிர்க்குஞ்செய்யாமைகல்வியோ
டொப்புரவாற்றவறிதலறிவுடைமை
நல்லினத்தாரோடுநட்டலிவையெட்டுஞ்
சொல்லியவாசாரவித்து.

(இ-ள்.)- தனக்குப்பிறர் செய்தநன்மையை அறிதலும் தனக்குப் பிறர் செய்ததீமையைப் பொறுத்தலும் இன்சொல்லும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் துன்பம் செய்யாமையும் கல்வியும் ஒப்புரவையுடைய அறிதலும் அறிவுடைமையும் நல்லினத்தாரோடு நட்டலும் ஆகிய இவ்வெட்டுவகையும் மேலோரால்சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்களுக்குக்காரணமாம். (எ-று.) (ச)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உளையும்.

ஈழிதப்புருகெடுவாழ்க்கைசெல்வம்வனப்பு
நிலக்கிழமைமீக்கடற்றங்கல்விநோயின்மை
யிலக்கணத்தான்வ்வெட்டுமெய்துபவென்று
மொழுக்கம்பிழையாதவர்.

(இ-ன்.) எந்நாளும் ஆசாரத்தில் தவறாதவர்கள் நற்குடியிற் பிறத்தல் தீர்க்காயுள் செல்வமுடைமை அழகுடைமை நிலவுரிமை சொற்செல்வு கல்வி பிணியின்மை இந்த எட்டையும் அவற்றின் இலக்கணத்துடன அடைவார்கள் என்பதாம் எ-று. (உ)

தக்கிணைவேள் விதவங்கல்வியிந்நான்கு
முப்பாலொழுக்கினற்காத்துய்க்கவுய்யாக்கா
லெப்பாலுமாகாகெடும்.

(இ-ன்.) பெரியோருக்கு தகவிணைகொடுத்தலும் யாகஞ்செய்தலும் தவம்செய்தலும் கல்வியும் ஆகிய இந்தநான்கினையும் மூவகையாகிய விதியினால் ஒருவன் பாதுபாத்து நடத்துக நடத்தாவிடத்து எவ்வுலகத்தினும் தனக்குப் பயன்தராதனவாகி இந்நான்கும்கெடும், எ-று. முப்பால், என்பது அறப்பால், பொருட்பால் இன்பப்பால் (க)

வைகறையாமந்துயிலெழுந்துதான்செய்யு
கல்லறமுமொண்பொருளுஞ்சிந்தித்துவாய்வதிற
றந்தையுந்தாயுந்தொழுதெழுகவென்பதே
முந்தையோர்கண்டமுறை.

(இ-ன்.) வைகறையாகியபின் யாமத்தில் நீத்தினாவிட்டெழுந்து தான் செய்யவேண்டிய கல்லறமுமத்தையும் அழகாகியபொருள் வருவாயாகிய காரியத்தையும் மனதில் ஆலோசித்து தந்தையையும் தாயையும் வணங்கி வாய்ப்பானகாரியத்தில் முயலுக என்று சொல்லப்படுகதே முன்னோர் சொல்லிய முறைமையாம் எ-று. (ச)

எச்சிலரர்தீண்டார்பகப்பார்ப்பார்தீத்தேவ
ருச்சந்தலையோடிவையென்பயாவருங்
கீடபததாறநீண்டார்ப்பொருள்.

(இ-ன்.) பசவும் பார்ப்பாரும் நெருப்பும் தேவர்களும் உச்சந்தலையுமாகிய இவைகள் எல்லாரும் எச்சிலோடுகூடிய சம்பந்தத்தால் தீண்டப்படாத பொருள்கள் என்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர் ஆதலால் எச்சிலையுடைய ராய் பசு முதலியவற்றை ஒருவருந்தீண்டார் (எ-று.) திட்பம், எச்சில். (இ)

எச்சிலார்நோக்கார்புலிநிங்கனாய்நாயி
 நத்தகவிழ்மீனோடிவலைந் துந்தெற்றென
 நன்கறிவார்நாளும்விரைந்து.

ஆசா ரகவகாலல முலமும-உவாயும்.

(இ-ள்.) அறிவுதெளிவாக தூல்களிற்சொல்லப்படும் நற்பொருளையறி
 பவர் புலியும் சந்திரனும் நாயும் சூரியனும் அந்தத்தருதியாகிய வீழ்மீனும்
 எண்கின்ற இந்த ஐந்தினையும் எந்நாளும் அவசரப்பட்டு எச்சிலுடையவராய்
 பார்க்கமாட்டார்களென்பதாம் எ-று. வீழ்மீன்? எரி நட்சத்திரம். (க)

நாளநதுகோறின் மகணகழ்இத்குதயவத்தைத்
 தானறியுமாற்றாற்றொழுதெழுவல்கந்கி
 நின்றதுதொழுதல்பழி.

(இ-ள்.) நிறுகாலையில் கோல்கடித்துப் பல்வினக்கிக் கண்களைக்கழவி
 கடவுளைத்தான் அறிந்தவழியால் வணங்கிவின்பு ஒருகருமத்தில் முயலுக
 மாலைப்பொழுதில் தான்வணங்குந் தெய்வத்தை நின்றவணங்குதல் சூற்ற
 மாம் ஆதலால் இருந்து தொழவேண்டும் என்பதாம் எ-று. (எ)

உகித்தலரனீராடாரொன்றுகித்துண்ணு
 ருடுத்தாடைநீருட்பிழியார்விழுத்தக்கா
 ரொன்றுகித்தென்றுமவைபுகாரொன்பதே
 முந்தையோர்கண்டமுறை.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய அறிஞர் ஆடையுடுத்தலலது நராடமாட்
 டார் ஒற்றை ஆடையையுடுத்துப்பிழியார் தாம்உடுத்த ஆடையை நீரின்கண்
 பிழியமாட்டார் எந்நாளும் ஒற்றை ஆடையையுடுத்து சபைவிற்புகமாட்டார்
 என்று சொல்லப்படுவது முன்னோர் சொல்லிய நூற்றுணர்புகள் என்பதாம்
 எ-று. (அ)

நீருணிமுற்புரிநதுநோக்கார்நிலயிராக்
 தீராரிராமமுஞ்சேராரிடரெனினு
 ✓ நீர்த்தொடார்தெண்ணெயுரையாருரைத்தபி
 னீர்த்தொடார்தோக்கார்புலை.

(இ-ள்.) நீரில் தமதுசாயையை விரும்பிப்பாரார் இருந்து நிலத்தைக்
 ஞோர் இராப்பொழுதில் ஒருமரத்தையும் அணுகார் பணியரில்த் துன்பமாயி
 னும் நீரைத்தொடாமல் எண்ணெய் உடம்பிற்பிறேய்த்துக்கொள்ளார் தேய்த்
 துக்கொண்டபிறகு தம்உடம்பின்மீது நீர்தெளித்துக்கொள்ளாமல் புலையனைப்
 பார்க்கமாட்டார் அறிவுடையோர் என்பதாம் எ-று. (க)

நீராடும்போழ்தினெறிப்பட்டாொஞ்ஞான்று
 நீந்தாருமியார்தினையார்வினையாடார்
 காய்ந்ததெனினுந்தலையொழிந்தாடாரோ
 யாய்ந்தவறிவினவர்.

(இ-ள்.) என்னெறிக்கண் தங்கினவராய் துல்களையாரணந்த அறிவினை
 யுடையோர் எந்நாளும் நீராடுங்காலத்தில் அந்த நீரில்நீந்தமாட்டார் உமியமாட்
 டார் நீரைக்குடைத்து திரைக்கமாட்டார் வினையாடமாட்டார் எண்ணெய்பெரு
 துதலிகாய்த்ததாயினும் தலையொழிய நீராடமாட்டார் என்பதாம் எ-று. (ங)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

புணமபூதம்பார்ப்பார்பசுத்திங்கனாறு
 தம்பூதமென்னாகிதழ்வானேற்றன்மெய்க்க
 ணைமபூதமன்றேகெடும்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களையும் பார்ப்பானையும் பசுக்களையும் சந்திரனை
 யும் சூரியனையும் தன்னினும் பரிசுத்தமானவைகளென்று-கருதாமல்-ஒருவன்
 இகழ்வானாயின் தன்உடம்பிலுள்ள பஞ்சபூதங்களும் இகழ்ந்த அன்றே அழி
 தொழிபும் என்பதாம் எ-று. (க)

அரசனுவாதியான் றுய்தந்தைதம்மு
 விகரின்குரவரிவரிவரைத்
 தேவரைப்போலத்தொழுதெழுகவென்பதே
 யாவருங்கண்டநெறி.

(இ-ள்) அரசனும் உவாதியாயனும் தாயும் தந்தையும் தமையனும்
 ஆகிய இவர்கள் ஒப்பில்லாத குரவர்களாவார்கள் இவர்களை தேவரைத்தொழு
 தெழுவுதபோல தொழுதெழுகவென்பதே நல்லோர் எல்லாரும் சொல்லிய
 நெறியாம் எ-று. (ங)

குரவருரையிகத்துசெய்யார்விதம்

குறையுடையார் தீரமறவார் நிறையுவர்
மெல்கோ வந் தின் னர் மரங்குறையார் என பதே

கலலறிவாளர் துணிவு.

(இ-ள்) புத்திமான்கள் மேற்கூறப்பட்ட குரவர்கோல்லைக்கடந்து ஒரு காரியத்தையும் செய்யமாட்டார் முடியாதுகிடந்த குறைவிரதமுடையார் மீடவும் அதனைமறந்தொழிகமாட்டார் சந்திரன் நிறைந்த உவாவின்சண் மெல்ததற்குரிய கொம்பையும் மெல்லார் பல்லித்துடைப்பதும் செய்யார் அந்த உவாவின்சண் மரங்களையும் குறைக்கமாட்டார் என்றசொல்லப்படுவதே நல்லதுவுடையோரதுநீச்சம் எ-று.

(106)

நீராடிக்கழல்கழுவிவாரம் மிமண்டலஞ்செய்
துண்டாரோயுண்டாரொனப்படுவாரல்லாதா
ருண்டார்போல்வாய்ப்பசிச்செல்வர துவெடுத்துக்
கொண்டாராக் குறித்து.

(இ-ள்.) குளித்துக்காலில் கழுவி வாயைப்பூசி உண்ணுமிடத்தை மண்டலஞ்செய்துவின்பு உணவையுண்டவரோ உண்டாொன்ற சொல்லப்படுவாரிப்படிச்செய்யாமல் உண்டவர் விதிப்படி உண்பவரைப்போல வாய்கழுவிடபோகின்றவருணவை அரக்கரானவர் குறித்து எடுத்துக்கொள்வார் என்பதாம் எ-று.

(107)

காலினீர்நீங்காமையுண்டுகுபள்ளியு
மீரம்புலராமையேறற்கவென்பதே
பேரறிவாளர் துணிவு.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) கழுவின நீர் காலினின்ற நீற்குமுன்னரோ உண்ணத்தொடங்குபாயலின் கண்ணும் கரல் கழுவின ஈரம்புலராமல் ஏறுதொழிக என்ற சொல்லப்படுவதே பேரறிவினையுடையவரது துணிவாம் எ-று.

(108)

உண்ணுங்காணோக்குந்திசைகிழிக்குக்கண்ணமர்ந்து
துங்கான், துளங்காமைநன்கிரீஇயாண்டும்
பிறிதியா துகோக்கா னுரையான் றொழுதுகொண்

(இ-ள்.) உண்ணும்போது நோக்குதற்குரிய திசை கீழ்த்திசையாகும், அவ்வாறு கீழ்த்திசைநோக்கியிருப்பினும் கண்ணமர்ந்து தூங்காதவனாய் புடை பெயராமல் திரமாயிருந்து எவ்விடத்தும் பிரிதொன்றைச் சிறிதும் நோக்காத வனாய் பேசாதவனாய் உண்ணுகின்ற உணவை வணங்கி கையாலெடுத்து சித் தாமல் நன்றாயுண்க, எ-று. (10க)

விருந்தினர் மூத்தோர் புகுகிறார்களே
யிவர்க்குண்கொடுத்தல்லா லுண்ணாரோயென்று
மொழக்கம்பிழையாதவா.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் ஒழுக்கத்தில் தவறாதவர்கள் விருந்தினரும் மிக மூத்தோரும் புகுக்களும் சிறைப்பட்டவர்களும் பிள்ளைகளும் ஆகிய இவர்களுக்கு உணவுகொடுத்தல்லது தாம் உண்ணமாட்டார், எ-று. (10எ)

ஒழிந்ததிகசையும்வழிமுறையானல்
முகட்டுவழியுண்புகழ்ந்தாரிகழ்ந்தார்
முகட்டுவழிகட்டிற்றாடு.

(இ-ள்.) முன் சொன்ன கிழக்கு முகமாய் வந்து உண்ணத்தடைகேரிட்டு நெறிமுறையில் அந்தக் கீழ்த்திசை ஒழிந்த மற்ருத்திசைகளும் விருந்துண்ணுதலுக்கு நன்மையுடையனவாம். வாயிலினேரே விருந்து உண்ணுதலை நன்றென்று அறிஞர் புகழ்ந்தார்கள் முகட்டின் நேராக கட்டிவிட்டு அதிற்படுத்தலை நன்மையெனநென்று இகழ்த்தார்கள் என்பதாம், எ-று. (10அ)

✓கிடந்துண்ணர் கின் றுண்ணர்வெள்ளிடையுமுண்ணர்
சிறந்துமிகவுண்ணர்கட்டிள்மேலுண்ணர்
நிறங்கொன் றுந்தின்னற்ககின்று.

(இ-ள்.) படுத்துண்ணலாகாது நின்றுண்ணலாகாது வெளியிடத்திருந்தும் உண்ணலாகாது விரும்பி மிக உண்ணலாகாது நெறியைக்கடந்து மிக ஒன்றையும் நின்று தின்னலாகாது, எ-று. (10க)

முன்றுவ்வார்மன்னெழார் மீக்கூறுருணின்
சென்செய்நுமாற்றவலமிரார்தமமி
பெரியார் கிரளேருத்தக்கால்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) தம்மினும் பெரியோரது பங்கியில் இருந்தால் அப்பெரியோர் உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணர் அயாகரு முன்னே எழுந்திரார் சொற் செலவு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (உ௦)

கைப்பணவெல்லாங்குடை லேதித்திப்ப
மெச்சும்வகையாலொழிந்தவிடையாகத்
துய்க்கமுறைவகையா லுண்.

(இ-ள்.) கைக்கும் கறியெல்லாம் முடிவின் கண்ணாகவும் தித்திக்கும் கறியெல்லாம் முதலாகவும் ஒழிந்த சுவையுள்ள கறிகளெல்லாம் இடையாகவும் புகழும் வகையினாலும் முறையின் வண்பினாலும் உணவையுண்க, எ-று. கைப்பு, என்பது கசப்பு. (உ௦௧)

முதியவரைப்பக்கத்துவையார்விதிமுறையா
லுண்பவற்றுளெல்லாஞ்சிறியகடைப்பிடித்
தன்பிறற்றியாமையாசார நீங்காமை
பண்பினுன்க்கல்கலம்.

(இ-ள்.) தம்மினும் மூத்தாரை உண்ணும்பொழுது தம்பக்கத்து வைத் துண்ணார் சாத்திரவிதியின் முறைமையால் உண்ணுங்கலங்கள் எல்லாவற்றுள் ளும் சிறிய கலங்களை உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கைக்கொண்டு அன்பில் பிழை யாத வகையும் ஒழுக்கத்தில் நீங்காத வகையும் உண்டமைந்தால் உள்ள கலங் களை முறையாக நீக்குக என்பதாம், எ-று. (உ௨)

இழியாமையா குமிழ்க்கெசசிலறவா
யடிபாடுநன்குதுடைத்துவடிவுடைத்தா
முக்காற்குடி ததுத்துடைத்துமுகத்துறுப்
பொதவகையால்விர லுறுத்திவாய்ப்புதன்
மிக்கவாகண்டநெறி.

(இ-ன்.) வாயிற் கொண்ட நீர் உள்ளே புகாமல் நன்றாய் உயிந்து உண்
எச்சில் போகும்படி வாயை வாயின் அடியோடு நன்றாகத் துடைத்து அழ
குடைத்தாக மூன்று கரம் நீர் குடித்துத் துடைத்து முகத்திலுள்ள அபயவம்
களை அவற்றிற்குப் பொருந்தும் விதத்தால் விரல்களாற் பரிசித்து வாய்மூவு
கல் வாய்ப்புகம் வழியிற் சிறந்தவர் சொல்லிய நெறியாம், எ-று. (உயந)

இருகையாற்றண்ணீர்ப் பருகாரொருகையாற்
கொள்ளார்கொடா அர்ருவர்க்கிருகை
சொறியாருடம்புமடுத்து.

(இ-ன்.) இரண்டு கைகளாலும் முகந்தும் ஏற்றும் தண்ணீர் குடியார்
ருவாற் கொடுப்பவற்றை ஒரு கையால் வாங்கிக்கொள்ளார் அவர்க்குத் தாம்
ஒரு கையால் கொடார் உடம்பைத் தீண்டி இரண்டு கைகளாலும் சொறியார்
எ-று.

பூசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்

அந்திப்பொழுதுகிடவாநடவாரோ
புண்ணார்வெருளார்வினக்கிழார்முன்னதி
யல்குண்டடங்கல்வழி.

(இ-ன்.) மாலைக்காலத்தில் படுத்துக்கொள்ளார் நடத்தலும் செய்யார்
ஒருவனாயும் கோவியார் மாலையின் முற்பங்கின்வினக்கை இகழாது ஏற்றுவார்
அந்திப்பொழுதில் உண்ணாதவராய் இரவில் உண்டு புறத்திற் போகாமல் ஓரி
டத்தில் அமர்ந்திருத்தல் நன்றியாம், எ-று. (உயந)

கிடக்குங்காற்கைகூப்பித்தெய்வந்தொழுது
✓வடக்கொடுகோணந்தலைச்செய்யார்மீக்கோ
நூடற்கொடுத்துச்சேர்தல்வழி.

(இ-ன்.) படுக்கும்பொழுது தெய்வத்தைக் கைகூவித் தந்தொழுது வட
கையிலும் மூலைக்கிசையிலும் தலைவைக்காமல் மேற்போர்வை யொன்றை
உடம்பின் கண வகையதது கிடத்தல் நன்னெறி யெனபதாம், எ-று. (உயந)

இருதேவர்பார்ப்பாரிடைபோகார்தும்மினு
மிக்கார்வழுத்திறொழுதெழுகவொப்பார்க
ருடன்செல்லலுள்ளமுவந்து.

(இ-ன்.) இருதேவர் நடுவிலும் பலபார்ப்பார் நடுவிலும் ஊடறுத்துப் போகார் தும்மின பொழுதிலும் பெரியோர் வாழ்த்தினால் தொழுதுகொண்டே செல்க தம்மொடு சமானமானவர்க்கு தம்மனமகிழ்ந்து நேரோ செல்க என்பதாம், எ-று. (உஉஎ)

புற்பைக்கடமாப் பிசுடலைவழிநீர் த்தத்
தேவசுலகிழலாணலைவெண்பரியென்
றீரைந்தின் கண்ணுமுமிழ்வேடிருபுலனுஞ்
சோ ராருணர்வுடையார்.

(இ-ன்.) புல் பயிர் கோமயம் மயானம் வழிமார்க்கம் தண்ணீர் கோவில் மரநீழல் பசு நீற்குமிடம் சாம்பல் என்று சொல்லப்பட்ட இப்பத்திடத்தும் உழி நீரோடு மூத்திர புரீடங்கனையும் அறிவுடையோர் சோரவிடார் என்பதாம், எ-று. புரீடம் என்பது, மலம். (உஉஅ)

பகற்றெற்குநோக்காரிராவடக்குநோக்கார்
பகற்பெய்யார் தீயினுணர்.

—(இ-ன்.) பகற்காலத்தில் தெற்கு நோக்கியிருந்து மலசலங்கழித்தலும் இராக்காலத்தில் வடக்கு நோக்கியிருந்து கழித்தலும் பகற்காலத்தில் நெருப்பு பின்மேல் நீராப்பெய்தலும் அறிவுடையோருக்கு இயலாது என்பதாம், எ-று. (உஉக)

உஉ ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உளையும்.

கடைவரவுநீரகத்துநின்றவாய்ப்பூசார்
வழிநிலைநீருள்ளும்பூசார்மனத்தால்
வரைந்துகொண்டல்லதுபூசார்கலத்தினால்
பெய்ப்பூச்சுச்சோதெனின்.

(இ-ன்.) ஒடுகின்ற நீரில் நின்றகொண்டும் நடந்துகொண்டும் வாயைக் கழுவார் ஒடும் நீர் பெரு இடத்தில் நிலை நீரிலும் அவ்வாறே வாய் கழுவார் கலத்தால் சிலர் வார்த்தவாயலம்புதல் முடியாதாயின் மனத்தினால் சிலர் நீர்வார்ப்பதாகப்பாவித்துக்கொண்டு வாயலம்பவேண்டும் என்பதாம், எ-று. (கஉ)

பிறர்மனை புகளே நுதுகொலையோ
டறனநிந்தாரிவ்வைந்துநோக்கார்-திறனிலொன்

தெள்ளப்படுவ தூஉமன்றி நிரயத்துச்

செல்வழியுய்த்திடுதலால்

(இ-ள்.) பிறர் மனையோர்க்குத் தல் முதலியவற்றை ஒருவர் செய்தால் அவர் நற்குணமில்லென்று பலரால் இகழப்படுதலேயன்றி நரகத்தில் செல்லும்நெறியின் கண் செலுத்துதலால் பிறர் மனையாளும் கள்ளும் களவும் சூதும் கொலையும் ஆகிய இவ்வைந்தினையும் தரும மார்க்கத்தை யறிந்தவர் மனத்தால் நினைத்தலும் செய்யான்பதாம், எ-று.

(கக)

பொய்குறையெளவலமுக்கா றிவைநான்கு
மையந்தீர்காட்சியார்சிந்தியார்சிந்திப்பி

னையம்புகுவித்தருநிரயத்துய்த்திடுந்
தெய்வமுஞ்சென்றுவிடும்.

(இ-ள்.) பொய்யும் கோளும் பிறர் பொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்றும் ஆசையும் பிறர் ஆக்கத்தில் பொறுமையும் ஆகிய இந்நான்கினையும் சந்தேகம் நீங்கின அறிவியையுடையார் நினையார் நனைப்பாராயின் அவரை பிச்சைபுகுவித்து அநியநரகத்தில் செலுத்திவிடும் தெய்வமும் கெடுத்துவிடும் என்பதாம், எ-று.

(கஉ)

தமக்கென்றுமையேற்றார் தம்பொருட்டுண்கொள்ளார்,
ரடுக்களையெச்சிற்படா அர்மனைப்பனி

பூட்டி. னமைகண்டென்களு.

(இ-ள்.) தமக்கென்று உலாவையார் தெய்வத்தின் பொருட்டன்றித் தம்பொருட்டு ஒருயினாக்கொன்று அதன் தகையைக் கொள்ளார், மடைப்புள்ளியை எச்சிலாக்கார், மனைவாழும் தெய்வங்களுக்குப் புலியண்பித்தணமையை அறித்து பிறகு தாம் உணவை யுணகையுண்டும் என்பதாம், எ-று. ஆதலர் முதலியோர்க்கென்று உலாவைத்தல் அறமொறியாதலால் தமக்கென்று உலை ஏற்றார்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உனாயும்.

உயர்ந்ததின்மேலிராருள்ளழிவுசெய்யா
ரிறந்தின்னாசெய்தக்கடைத்துய்குரவ
ரிளங்கிளைகளுண்ணுமிடத்து.

(இ-ள்.) தமக்கு இலைய சுற்றத்தார் உண்ணுங்காலத்தில் பெரியோர் உயர்ந்தபீடத்தின் மேல் இரார் அக்கினைகள் முறைமை கடந்து குற்றத்தை செய்தபோதும் அவர் மனம் வருந்துவனவற்றையும் செய்யார் என்பதாம், எ-று. (௧௪)

கண்ணெச்சிலகண ணாடார் காலோடுகாறேயார
புண்ணையமாயதலையா வறுப்புறுத்த

(இ-ள்.) துப்பமாகிய தூலறிவினையுடையவர் ஒருவன் கண்ணுக்கு மருந்து ஊட்டின கோலக்கொண்டு தம் கண்ணுக்கு மருந்துட்டார், தமது ஒரு காலாலே மற்றொரு கோலத்தேயார், புண்ணியமாகிய பொருள்களை தலையிலும் கண்ணுமுதலிய உறுப்புகளிலும் ஒற்றிக்கொள்க என்பதாம், எ-று. (௧௫)

நாழிமணைமேலிரியார் மணைகவிழார்
கோடிகடையுளவிரியார்தடைத்தலை
யோராதுகட்டிம்படா அரவியாதார்
3டல்.

(இ-ள்.) நாழியை மணையின்மேல் வைப்பார் மணையைக் கவிழ்த்து வைப்பார், தலைவாயிலில் கோடியாடையைப் பிரித்துவிரியார். ஆராயாமல் தலைவாயிலில் கட்டிவிட்டுப்படுக்கார் தம்மையறியாதவர்க்கெதிரில் நில்லாது ஒழிக என்பதாம், எ-று. (௧௬)

துடைப்பந்துகட்காடுபுல்லிதழ்ச்செத்தல்
கருவலையகட்டிலகழாநததேனாடைநதும
பரப்பற்சிந்தரகத்து.

(இ-ள்.) துடைப்பமும் துகளோடுங்கூடிய செத்தையம். பவின்பகலிதழும், பழய கருங்கலங்களும்கிழிந்த கட்டிலும் ஆகிய இ மணப்பந்தலின்மீது பரப்பா தொழிக வென்பதாம், எ-று. (௧௭)

காட்டுக்களைத் துக்லங்கழி இழில்லத்தை
 யாபபுநொற்றுக் தெளித் துதுகியகாலை
 நீர்ச்சாவுகரகநிறையமலரணிந்
 தில்லம்பொலியவடுப்பினுட்டிப்பெய்க.
 கல்லதறல்வேண்டுவார்.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உனாயும்.

(இ-ள்) கல்லதாகிய செவ்வத்தை அடையவிரும்புவோர் இறுகாலையில்
 எழுந்து வீட்டிலுள்ள செத்தையைக் களைந்து கரிய கலங்களைக்கழுவி வீட்டின்
 எவ்விடத்திலும் பசுவின் சாணநீர் தெளித்து நீர்ச்சாலிலும் கரகத்திலும் நிறை
 வாகமலனாத் தரித்து வீட்டினிடத்தும் பொலியும்படி அடுப்பில் நெருப்பையு
 ண்டாக்குக என்பதாம், ஏ-று. ஆ-பசு-பி-சாணம். (௩௮)

அட்டமியுமேனையவாவம்பதினாண்டு,
 தாப்பார்க்குறுகண்ணுமிக்க
 நிலத்துளக்குவிண்ண திர்ப்புவாலா மைபார்ப்பா
 ரிலங்குதூலோ தாதநாள.

(இ-ள்.) அட்டமி நாளும் பின்னும் உவாகாளும் சதாத்ததையும் தாம
 ருக்கும் அந்நிலங்காக்கும் அரசர்க்கு ஆபத்துக்காலமும் மிகுதியாகிய பூகம்பநா
 ளும் இடி முழங்கு நாளும் தாம் அசுத்தமாயிருக்கின்றநாளும் ஆகிய இந்நாட்
 களில் வேதியர் வேதம் ஓதாத நாட்களைப்பதாம், ஏ-று. உவா என்பது அமா
 வாசையும் பொள்ளாமி என்னும் இரண்டு பொருளையும் தருகின்றசொல்-பூகம்
 பம்-பூமி-நடுங்குதல். (௩௯)

கல்லியாணந்தேவர்பிதிர்விழாவேள்வியெள்
 றைவகைநாளுமிகழா நறஞ்செய்க
 பெய்கவிருந்திருக்கூழ்.

(இ-ள்.) தான் செய்யுந் கல்லியாண நான் தேவர்க்குச் சிறப்புச்செய்யு
 நான் பிதிரர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்யுநான் திருவிழாநான் யாகஞ்செய்யும்நான்
 என்ற சொல்லப்பட்ட இல்லைவந்துநாளிலும் மறவாமல் கொடையறம் செய்க
 விருந்தினருக்கும் சோறிடுக என்பதாம், ஏ-று. (௪௦)

உடைநடைசொற்சோர்வுவைதவிந்நான்று
 கிலைமைக்குங்கல்விக்குமாண்மைக்குந்தத்தங்
 குடிமைக்குந்தக்கசெயல்.

(இ-ள்.) உடையும் ஈடையும் சொற்சொர்வும் ஹைதனும் ஆகிய இர
கான்றும் தாம் அராணல் சிறப்புப் பெற்றமைக்கும் தம்கல்விக்கும் தம்ஆண்
மைக்கும் தம் குடிப்பிறப்பிற்கும் தகுதியாகச்செய்கவென்பதாயி, எ-று. (சக)

பழியாரிழியார்பலருள்ஓறங்கா,
ரிசையாதகோந்துகரவாரிசைவின்றி
யில்லா னாயெள்ளியிதந்துணையார் தள்ளியுக்

(இ-ள்.) பிறரால் மாறுபடுதெல்லாத கேள்வியையுடையார் தமக்கு
இயன்றும் பலர் நடுவிவிரந்து பிறரைப்பிழித்துணையார் இசுழந்துணையார் பலர்
நடுவிவிரந்து துங்கார், தமக்கு இசையாத காரியங்களை பிறர்க்குச் செய்யுமா
மென்று உடம்பட்டு செய்யாதொழியார் தகுதியில்லாமல் வறியானா ிசுந்து
முறைகடந்து பேசார் என்பதாம், எ-று. (சஉ)

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உணாயும்.

மின்னொளியும்வீழ்மீனும்வேசையர்கள்கோலமும்
தம்மொளிவேண்டுவார்தோக்கார்புகழ்குமேவோன்
முனனொளியும்பின்னொளியுமற்று.

(இ-ள்.) தமது விளக்கத்தை விரும்புவோர் மின்னொளியையும் வீழ்
மீனையும் வேசையர்கள் கோலத்தையும் தோக்கமாட்டார் சூரியனுடைய காலை
ஒளியையும் மாலை ஒளியையும் அப்பெற்றியாகவே தோக்கமாட்டார் என்ப
தாம், எ-று.

படிநுழைப்பவன் வசையுமபுறனுமுரையாரோயென்று
மசையாதவுள்ளத்தவா.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் தளராத மனத்தினையுடையார் லட்சக்கச்சொல்
லையும் பயன்படாத சொல்லையும் வாய்க்காவாமல் வேண்டியவற்றைதொல்
லும் கெடாமலையும் பிறரை பழித்துச்சொல்லுஞ் சொல்லையும் இவைபோன்ற
மற்றைச்சொல்லையும் சொல்லார் என்பதாம், எ-று. (சச)

தெறியொடுகல்லே னுலீ னைவெளியே
 விசீர் கங்கு கங்கா க் கலிகைட்டைதோன்ற
 வுறுப்புச்செருத்தலோடின னவையெல்லாம்
 பயிற்றார்நெறிப்பட்டவர்.

(இ-ள்.) நன்னெறிப்பட்டவர் தெறித்தலும் கல்வெறிதலும் களைக்கல்
 முதலியவற்றைச்செய்தலும் தூரப்போகின்றவனொருவனை அழைத்தலும் ஒரு
 வன் செய்வகைசொல் முதலானவற்றைதானும் அவ்வகை இகழ்ந்து (செய்த
 காட்டலும்) வேகமுடையனாதலும் ஒளித்தலும் கையோடுகைபுடைத்தலும்
 பிறர்க்குவெளிப்படகண்ணிதெல் முதலாயினசெய்து தன் உறுப்பைச்செருத்
 தலும் ஆகிய இத்தன்மையவாகிய எல்லாவற்றையும் மிகுதியாகச்செய்யார்
 என்பதாம், எ-று. (செவதி)

முறுவுளினி துணாகா னாமனைபாய்
 கிடக்கையோடிவ்வைந் துமென் பதலைச்செண்ணாக
 கூடுகெடுசெய்யுஞ்சிறப்பு.

(இ-ள்.) தம்மிடத்துவந்தவர்தகு உணவோடுசெய்யவேண்டிய நிறப்பு
 களாவன முறுவலோடுகூடின இன்சொல்லும் கால்கமுவரீரும் இருக்கமனை
 யும் கிடக்கப்பாயும் கிடக்கையோடுகிடக்கும் இடமும் ஆகிய இவ்வைந்துபே
 யாம் என்றசொல்லவர் பெரிபொன்னைக்காம், எ-று. (செவதி)

ஆசார்க்கோணை முற்றும் உரையும்

உறுத்துவகைமுனைபுள்ளாட்டிக்கண் ணு
 திறத்துணையிடுவார்தோரியதத்தும்,
 குணநோக்கிக்கொண்டவர்கோள்விட்டுமியு
 நிகரிலறியினுர்வேண்டாப்பலமதாரு
 நீர்க்களையுதிடுகிலை.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற அறிவியுடையார் வெகுண்டபகைமுனையிலும், கள்ளுண்டு களித்தாடுமிடத்திலும் பொதுமகளிர் சேரியிலும், தம் குணங்களை ஆராய்க்த தம்மைவிருமபிக்கொண்டார் கோட்பாடுவிட்ட இடத்திலும் பணிகடும் நீர்க்கொயிலும் கொடுநோம் நிற்றலையையருமபா என்பதாம், எ-று. (சடுஎ)

சராராந்க்குடடார்

துளிவிழகால்பரப்பியோடார் தெனியிலாக்

யாஃ காணத்தியியியங்கார் துளியிடுகி

புலி கஞ்சுவாறறப்பெருகினுஞ்செயயாரோ

தொல்வாவிற்றீரகததொழில.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் முதிர்ந்தபுல்லுள்ள இடத்திலும் முதிர்ந்த காட்டுள்ள இடத்திலும் சேர்ந்தருககமாட்டார் அவற்றை நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தார் மழைபெய்யப்போது காலப்பார்ப்பி ஓடார் உழிதுறையறியப்ப டாத ஓட்டிலத்தனிததுப்போகமாட்டார் மழைகுறைந்த வறமைமிருந்தா லும் பிழைக்கடவார் என்பதாம், எ-று. (சடுஅ)

பாழமுனைபுகதேவருவனுஞ்சுகொடு

முரிவிலழியெழுந்தவொறுமைமுதுமரனுக

தாமேதமிழாபுகுதாரபகலிளாரா

கோயின்மைவேண்டிபவா.

(இ-ள்.) பினியில்லாமையை விரும்புவோர் குடியில்லாத லீட்டிலும் தேவாலயங்களுள்ளும் சுகொட்டிலும் உளரில்லாத இடத்துண்டாயி தனி மையாகியபழயமாததிலும் அறிவின்றித துணையோடல்லதபோகார் பகலில் உறங்கார் என்பதாம், எ-று. (சடுக)

எழுச்சிக்கட்பிற்குவாரா தம்மாள்வழுக்கியு

மெங்குதறுச்சேறிசோவென்னுதே முன்புக்

கெதிர் முகமுனைறுமுனையரிருசாரவுங்

கொள்வர் தூவரவலம்

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் ஒருவர் எழுந்துபோகத் துணையின்றி அழியார் அப்போததம்முதலுஞ்செய்யார் மறத்தும் எங்குப்போகின்றீரோன்றசொல்வார் முன்னேபுருத்த எதிர்முகமாக நின்றும் ஒன்றைச்சொல்வார் அவர்க்கு இருமருங்கும்நின்றசொல்வார் தம் குடிவர்போ ரும்போது வணமாப்போவாரர் என்பதாம், எ-று.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உணாயும்.

உடம்புநன்றென்றுரைப்பாநுதர்விளக்க
மடுப்பினுட்டநந்தக்கொள்ளாரதனைப்
படக்காயார்தம்மேற்குறித்து.

(இ-ள்.) பிறரைப்பார்த்து உடம்பு நன்றாயிருந்ததென்றுசொல்லார்
க்கினையும் வாயால் ஊதி அவியார் அட்டில் அடுப்பின்கண் நெருப்பு அவியச்
செய்யார், அந்தநெருப்பின்சுடரை தம்மீதுபடும்படி குளிரீர்க்கக்கருதிக்காயார
என்பதாம், எ-று. (இயக)

யாதொன்றுமேறார்செருப்புவெயின்மறையா
ரான்றவிக்குமத்தவிவாயார்தம்மோடங்
கோராரறுசெல்லுமிடத்து.

(இ-ள்.) கல்வி கேள்வி அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தமைந்த தமைய
ம்மூத்தமேலோர் தம்முடனே ஒரு பிரயாணமாகச்செல்லுமிடத்து யாதொ
றின்மேலும் ஏறிப்போகார் செருப்புத்தரியார், ஒன்றினால் பிறர்தழ்மில்
வயில்மறைக்கப்போகார் எனபதாம், எ-று.

வான்முறைபான்வந்தநான்மறையாளரை
மேன்முறைப்பாற்றங்கூரவரைப்போலொழுக
னான்முறையாளாதுணவு.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமானமரபில்வந்த நால்வேதமுர்த்திகளாகியவேதியரை
லாகியமுறைத்தன்மையுடைய தம்கூரவரைப்போலக்கொண்டு ஒழுகுதல்
ல்முறையறிந்தவரதுதுணிவாம் எனபதாம் எ-று. வால்-பரிசுத்தம் (இயக)

கால்வாய்த்தொழுவுசமயமெழுந்திருப்
பாகாடென்பகூரவர்க்கிவையிவை
சாரத்தாற்சொல்லியமுன்று.

(இ-ள்.) காலின் கண் தொழுதலும் நன்றென்றசமையத்தின்கண் நீற்ற
ம் அவரைக்கண்டால் எழுந்திருத்தலும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவை ரூவர்க்
தச்செய்யும் ஆசாரம் என்றுசொல்லுவர் நல்லோர் இவைமூன்றுமே ரூவர்க்
ச்சொல்லிய ஆசாரம்பலவற்றுள்ளும் சிறந்துணவாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்
டன என்பதாம், எ-று. சாரம்-ஆசாரம். (இடுச)

துறந்தாரைப்பேண லுநாண லுந்காங்குற
மறந்துங்கூரவர்முற்சொல்லாமைமூன்று
ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) அருந்தவரைப்பாதுகாத்தலும் நானுதலும் தாம் கழறவறறை
பெரியோர்மூன் மறந்தாயினும்சொல்லாமையும் என இம்மூன்றும்பிறப்ப
அறிந்தார் அறிந்த நெறி என்பதாம், எ-று. (இடுக)

பார்ப்பார் தவறோசுமந்தார்பிணிப்பட்டார்
மூத்தாரினையார்பசுப்பெண்டினைநிவர்கட்
கற்றவழிவினுகினோபிறப்பினுட்
போற்றியெனப்படுவார்.

(இ-ள்.) பார்ப்பாரும் தவசியரும் சுமந்தவரும் பிணிப்பட்டவரும் தம்
மின்மூத்தவரும் பிள்ளைகளும் பசுக்களும் பெண்டிரும் என்றுசொல்லப்பட்ட
இவர்களுக்கு மிகவும் வழிகொடுத்துவிடப்போனவோ தாம்பிறக்கும்பிறப்பு
களுள் பிறரால் வணங்குதற்குரியார் என்றுசொல்லப்படுவோர் என்பதாம்,
எ-று. (இடுச)

சுன்னுண்மகடூன் னுடன்பிறந்தாளாயினுஞ்
சான்றார் தமித்தாவறைவற்குலைம்புலனாக்
தாங்கற்கரிதாகலான.

(இ-ள்.) தாயோடாயினும் மகளோடாயினும் உடன்பிறந்தாளோடாயி
னும் சான்றோர்தனிமையாக உறையாதொழி கழம்புலன்களையும் தடுத்தற்கரி
தாதலால் என்பதாம், எ-று. உறையாதொழிக ணுறது வசிக்கலாகாது. (

கடைவிலக்கிற்காயார்ப்புரிமையைச் செய்யார்,
கொடையளிக்கப்பொச்சாவார்க்கேரலநேர்செய்யு
ரிடையறுத்துப்போகிப்பிறனொருவற்சேரார்.
கடைபோகவாழ்துமென்பார்.

(இ-ள்.) முன்போலப்பின்னும் கடைபோகவாழ்வோமென்று நினைப்பவர் அரசர்வாயிலில் தடையுண்டானால் கோபித்துகாயார், அரசோடுமிக்க உரிமையை அவர் பொறுக்காதவகையாகச்செய்யார் தமக்கு ஒன்றைக்கொடுக்குமிடத்தும் அவர்தம்மை தலையளிசெய்யுமிடத்தும் தமக்கு அவைபற்றுவென்று இகழார், அரசனாகிக்க அழகுசெய்துகொள்ளார், அரசரிருந்தசபையின்சண் ணுடறுத்துப்போய்ப்பிறனொருவனைச்சேர்திரார் என்பதாம், எ-று. (இ-அ)

தமக்குற்றகட்டுரையுந்தம்மிற்பெரியா
ருரைத்ததற்குறையுநாயுழும் தன்றிப்
பிறர்க்குற்றகட்டுரையுஞ்சொல்லற்குசொல்லினை
வடுக்கென்றவாக்கிவிடும்.

ஆராய்ந்தவாறாய் முடிபுமுடிபுமாய்.

யகை

(இ-ள்.) தமக்குப்பொருத்தமான உறுதிச்சொற்களையும்தம்மினும்பெரியவராக அரசனால் சிறப்புச்செய்யப்பட்டவர் சொல்லுதற்குப்பொருத்தின சொல்லியசொற்களையும் அதுவேயன்றி பிறர்க்கு உறுதியைத்தருகிற உறுதிச்சொற்களையும் அரசருக்குச்சொல்லற்கு, சொல்லுவாராயின் தமக்குவடு உண்டாகுஞ் குற்றமாம் என்பதாம், எ-று. (இ-க)

பெரியாருவப்பனதாமுவவாறில்லஞ்
சிறியாரைக்கொண்டுபுகாஅ ரறிவறியாப
பிள்ளையேயானுமிழித்துவாயார் தம்மோ
டனவளாவில்லாவிடத்து.

(இ-ள்.) பெரியோர் விரும்புவனவற்றை தாம் விரும்பாது தம் வீட்டினர் கீழ்மக்களை அழைத்துக்கொண்டுபோகார் தம்முடனே கலத்தல் இல்லாதவிடத்து அறிவினை அறிவாத பிள்ளையேயாயினும் இழிவாகப்பேசார் என்பதாம், எ-று. (கஉ)

முனியார் இனியார் முகத்தெதிரில்லார்
 துளமையடதுககட்டங்கருமஞ்சொல்லார்
 ரினியலையாமறிதுமென்றார் இவ்வின்று
 காக்கைவெள்ளென்னுமென

(பு-ள்.) அரசன் செய்பவற்றை வெறுத்தமட்டார்
 நேர்முகமாய் எதிரில்லார் அரசன் தனியாய் நின்ற இடத்திலே தம்காசியத்
 தைச்சொல்லார் இனிமையான பொருள்களை காண்கள் அனுபவித்து அறிந்
 திருக்கின்றோம் என்று அரசர்க்குச்சொல்லார் காகம் வெண்மையாயிருக்கு
 மென்று அரசன் சொன்னாலும் அவன் மேல் அன்பில்லாமல் வெறுத்துக்கொள்
 ஈமாட்டார் என்பதாம், எ-று. (கஉ)

உயிவுழியார் துழியேறலுயிராக்கும்,
 வகையிலுரையும்வளர்ச்சியமைந் து
 புணரார்பெரியாரகத்து.

(இ-ள்.) உயிதனும் உயர்ந்த இடத்தில் ஏறியிருத்தனும் பாக்குத்தின்ன
 லும் தருதியற்றவார்த்தையும் உறங்குகலம் ஆகிய இவ்வைந்தினையும் அரசர்
 மன்பு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (கஉ)

இடைவர்முற்செல்வமுந்தல்லியுந் தேந்
 குணனுங்குலமுடையாரகார்பகைவுர்போற்
 பாரித்தபுபல்காற்பயின்று.

(இ-ள்.) உயர்ந்த குடிப்பிறந்தாழமக்குத் துன்பஞ்செய்யும் பகைவர்
 பால்விரிந்து அரசர்க்கெதிரில் தமது செல்வத்தையும் கலவியையும் தமது
 சிறையினையும்கொண்டு வந்துவருவதென்பதாம், எ-று.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

பெரியாச்சமையகத்துத்தேவகுலத்தும்,
 வணங்காரகுரவரையுங்கண்டாலுணங்கொடு
 நேர்பெரியார்செல்லுமிடத்து.

(இ-ள்.) அரசர் மனையிலும் தேவாலயத்திலும் பெரியோனாயாவினும்
 பார்த்தால்பணியமாட்டார் தெய்வங்கள் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் அந்த
 அரசர்களை ஒத்த அரசர் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் பார்த்தாலும் பணி
 யார் என்பதாம், எ-று. அணங்கு என்பது தெய்வம் (கஉ)

ககையொடுகொட்டா
 ிவையும்பெரியார்முற்செய்யாரோசெய்யி
 னசையாதுநிற்கும்பழி.

(இ-ள்.) ககைத்தலோடு கொட்டாவியையும் கறியுமிழ்தலும் தும்மு
 தலும் ஆவிய இவற்றையும் அரசர் முன்பு செய்யமாட்டார் செய்யின் நிலை
 பெறும் பழியானது/தெய்வத்தைவிட்டுநிலபெயராது என்பதாம், எ-று. (சுரு)

கின்றக்கானிற்கவடக்கத்தாலென்பது
 மிருந்தக்காலேவாமையேகாற்புருந்தக்கார்
 சொல்லிற்செவிகொடுத்துக்கேட்டி
 வினாவற்கசொல்லொழிந்தக்கால்.

(இ-ள்.) (கன்மாணக்கர் எந்நாளும் ஆசிரியர்முன் அடங்கி ஒழுகவேண்டு
 தலால் அவர்பாடஞ்சொல்லுதலை நிறுத்தினால் தாமும்நிற்கக்கடவர் அவர்முன்
 இருத்தபோது அவர் எழுந்துபோவென்று எழுதற்குமுன்னே எழுந்துபோ
 காரி அவர்பாட முதலியவற்றைச்சொன்னால்காதுகொடுத்துக்கேட்டிஅவர்யா
 தொன்றும் சொல்லாவிடின் மறுபடியும் தாமும் வினாவாதிருக்கக்கடவர் என்ப
 தாம், எ-று. (சுசு)

உடுக்கையிகவார்செவிகொண்டார்செய்கேமே
 லெடுத்துளையார்பெண்மீர்மேனோக்கார்செவிக்சொல்லும்
 கொள்ளார்பெரிபாரகத்து.

(இ-ள்.) பெரியோரது சபையில் ஆண்டையக் களையாடாததச்சொரி
 யார் கையைமேலே தூக்கிப்பேசார்/மாதர்களை நோக்காந்தவர்க ளெவ்வியில்
 சொல்லும் சொல்லையும் கேளாக் என்பதாம், எ-று.

வினாந்துளையார்மேன்மேலுளையாடிபாய்யாய
 பரந்துளையார்பாரித்துளையாரெருங்கெனைத்துஞ்
 சில்லெழுத்துளையாரெருங் கக்காலத்தார்
 சொல்லுகசெவ்வியறிந்து.

(இ-ள்) ஒருவரிடத்து ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது கடுகிப்பேசார் மேன்மேலும் பொய்யான சொற்களை வினாவாகப்பேசார் தாம் சொல்லும் சொற்களை விரிவாகச்சொல்லார் வினாவற்றையும் ஒன்றாக சிலஎழுத்துக்களாலேபொருள் விளங்கும்வகை காலத்தோடு சமையத்தையும் அறிந்து பேசுக என்பதாம், எ-று.

தம்மேனிகோக்கார்தலைபுள நூற்றிகைந்நொடியா
ரெம்மேனியாயினுநாககாராதலைமகன்

தம்மேனியல்லாற்பிற.

(இ-ள்.) நற்குலப்பெண்டிர் தம்மணவருடைய உடம்பின் அழகையன்றி மற்றையாடவரது மேனிஎவ்வளவு அழகுடையனவாயினும் பாரார் தம் உடவிட அழகையும் கோக்கார் தலையினாக்கோதாந் கைநொடித்தல் முதலியந் றசெய்யார் என்பதாம், எ-று.

பிறரோடுமன்கிரங்கொள்ளாரிறைவனைச்
சாராரிசெவ்யோராராசாரிற்பிதிதொன்று
தேர்வார்போனிற்குநின்று.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் பிறரோடுகூடஇருந்து ஒன்றை மனவாக உரையார் அரண்சாரநல்லார் அரண் பிறன்ஒருவனுக்குச்சொல்லும் சொல்ல உமகாதலைக்கேளார் சமீபத்திலிருந்தால் வேறொன்றை ஆராய்வார்போவருகக் கிரிந்துநிற்க என்பதாம், எ-று.

தன்பத்துட்டுன்புற்றுவாழ்தலுயின்பத்து
ளின்பவகையரனொழுகுவ—மனபிற்
செறப்பட்டாரில்லம்புகாமையிம்மூன்றுந்
திறப்பட்டார்கண்ணேயுள.

(இ-ள்.) தன்பம்அடையுங்காலத்தில் அத்துன்பத்தைபொறுத்துவாழ்தம் இன்பகாலத்தில் பிறர்க்கு இன்பம்செய்யும்வகையால் இன்புற்றுநடத்தலு அன்பினின்றும் வேறுபட்டவதலுவிட்டிங் புகாமையும் ஆகியஇந்தமூன்றும் 5 நல்வழிப்பட்டவரிடத்தே உள்ளவாம்என்பதாம், எ-று.

கெ ளவந் துந்தக் குரவர் பேருடைய றீரில்லத்
துறுமிநெடி துமிரா அர்பெரியா
யென நுமுறைகொண்டுகொள் பையையு
நன்கறிவார்க்கு முறை.

(இ-ள்.) நன்மையை அறிவாராயி அறிஞர் தாம்வெகுண்டாராயினம்
ம்குரவர் பெயரைச் சொல்லாந் தம்வீட்டில் தம்மனையான மனம்கொபுத்துக
கோமும்வீட்டில் இராந் என்காரும் தம்மிற்பெரியாரை முறைப்பெயர்கொண்டு
முறை

-று.

ஆசாரக்கோவை முலமும்-உரையும்.

புழைக்கடைப்புக்கார சசன்கோட்டி புரிம
யிவற்றுக்கட்செவ்வியர்கோக்காரேயவ்வத்
தொழிற்சூரியரல்லாதவர்.

(இ-ள்.) அவ்வத்தொழிற்சூரியர் அல்லாதவருள் நல்லோர் பிறர்வீட்டில்
புழைக்கடைக்கீழில் வழியாக துழையார் அரசன் கூட்டத்தோடுகடிகத்தது
தலிவவற்றில் இன்புருகின்ற இடம் மனையியோடிருக்குமிடம் என்னும் இவ்வி
டங்களில் பாரார்என்பதாம், (எ-று.)

வண்ணமகளிரிடத்தொடுதம்மிட
மொன்னியமென்பாரிடங்கொள்ளார்தெள்ளி
மிகக்கிழமையுண்டெனினும்வேண்டாவேபெண்டிர்க்
குபப்பனவேறுய்விடும்.

(இ-ள்.) யாம் அறிவுடையோம் எனத் தம்மைத்தருதலோர் கோலம்
செய்யும் மகளிருடைய இடத்தொடு சேர்ந்த தம்மிடத்தை நிறந்த இடமாகக்
கொன்னார் தெளிவுற்று மிகுதியும் உரிமையுண்டாயிருப்பினும் தம்மனையிய
ரதுமனையிருப்பம்வேறுபடும் என்பதாம், (எ-று.)

நிரல்படச்செல்லார்திழன்மிதித்துவில்லா
ருரையிடையாய்ந்துரையாருர்முனிவசெய்யா
ரரசர்படையளவுஞ்சொல்லுகோபென்றுங்
கடைப்பாகவாழதுமனபா.

(இ-ள்.) எங்காளும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வோமென்பவர் ஒருவர்பக்கத்தில் வரிசைப்பட்டுப்போகார், ஒருவருடைய நிலையிதித்துக்கொண்டு நல்லார், முன்னே ஆராய்ந்தன்றி பேசும்போது ஆராய்ந்துபேசார், ஊரிலுள்ளவர்கள் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்யார், அரசாதுபடையினாவை பகைவருக்குச் சொல்லார் என்பதாம், எ-று.

அநாயுதபாம்பும் மரக்கிடுகுப்பு
முழையுதையமுமென்றிவைநான்கு
மினையவெளியபயின்றனவென்றெண்ணி.
யிகழினிமூக்கத்தரும்.

--(இ-ள்.)-- பூத்தில்வாழ்கின்ற பாம்பும் அரசனும் தீயும் குகையில்வாழ்கின்ற கிடுகரும் என்ற சொல்லப்பட்ட இரகாங்கினையும் இனையன என்றும் எளியன என்றும் பகுதினைவென்றும் நினைத்து இவற்றால் அவைதன்பத்தைச்செய்கனவாம் என்பதாம், எ-று. (எசு)

அறத்தொகெல்பாணமான்வினைகூடா
இறப்பப்பெருகியுத்தண்ணாற்—இறப்பபட்டார்
மன்னரின்மேம்படச்செய்யற்கசெய்பவேன்
மன்னியசெல்வங்கெடும்.

(இ-ள்.) கெறிப்பட்டவராகிய அறிவுடையோர் செல்வத்தால் மிகவும் பெருக்கமடைந்தாராயினும் அறத்தினையும் கல்பாணத்தினையும் முயற்சியையும் வீட்டினையும் அரசரினும் மேற்படச்செய்யாதொழிக செயலாராயின் தம் மிடத்தில் நிலபெற்றிருக்கின்ற செல்வம் அழியும் என்பதாம் எ-று. (எஎ)

உண்டதுகேளார்ஞரணரைமிக்கரரைக்
கண்டுழிக்கண்டாமக்திரியரற்புலையரையு
முண்டதுகேளார்விடல்.

(இ-ள்.) ஐங்குராவையும் சான்றோரையும் கண்டபொழுதின்சண் அவ
காவழிபட்டு ஒழுக்கவேண்டிய ஒழுக்கத்தில் மாறுபடார் அவர் உண்ட உண்
வைக்குறித்து வினாவார் கீழ்க்களையும் உண்ட உணவைக் குறித்து வினா
தொழிக் என்பதாம், எ-று. ஐங்குரவர் என்பது இராசா, குரு, தமையன்,
பிதா, மாநா... தாமம் என்பது கூறக்கம். (எ-அ)

கிடந்தானைக்கால்சூழவார்ப்புப்பெய்யார்சாந்த
மறந்தானுமென்னான்றுமபூசாரிடந்தார்க

(இ-ள்.) எங்காளும் அழகிய கட்டிலின்மேல் படுத்திருப்பவரது காலில் கழுமார் அவருக்குப்பூசுபட்டார் மறந்தாலினும் சந்தனம் பூசார் படுத்திருப்பவர்க்கு அருகில் நின்று என்பதாம், ஏ-று. (எக)

உதவிப்பயனுடையாருண்டிப்பழியா
 ரதத்தொடுதானோற்றனோன்புரியவார்
 திறத்துவிவாழ்துமென்பார்.

(இ-ன்) பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தை நினைத்து அம்வாறு வாழ்வோ
மென்றெண்ணுவோர் தாம் ஒருவருக்குச் செய்த தீயநினைப்பைச் சொல்வார். த
மக்கு ஒருவரிடம் உணவை இசுழ்த்தாயாள். தாம்செய்த அறத்தையும் கோநீர்
கோணியையும் புசுழ்த்தாயாள் என்பதாம். (அடு)

எய்தாத்வேண்டியிரங்காரிழந்ததற்குக்
கைவாராவந்தலிடுக்கண்மனமழுங்கார்
மெய்யாயகாட்சியவர்.

(இ-ள்.) உண்மையாகிய அறிவினாவுடையார் தமக்குக் கிடைத்தற்கரி தானவற்றை விரும்பார். தம்மால் இகழப்பட்டவற்றிற்கு வருத்தம், தமக்குப் பழக்கமில்லாமல் கேள்விநினைப்பற்றிற்கு மனங்கலங்கல் என்பதாம். ஏ-து. ஐக வாசல் என்பது பழக்கம். (அக)

ஆசா ரக்ஷீகாலை மூலமும்-உரையும்.

தலைக்கிட்டபூமோவார்மோநதபூச்சூடார்.

பசுக்கொடுப்பதற்குப் பரிகாரம் கொள்ளாமல்யென்றும்

புலகங்கசுனிட்டுரண்டல.

(இ-ள்.) எப்போதும் ஒருவர்தலையிற் குடுவதற்கென்றெடுத்து வைத்த பூவை மோந்துபாரார் ஒருவர்மோந்துவைத்தபூவைத்தாம் குடார், பார்ப்பார்பக வைக்கொடுத்தால்அதனை வாங்கார் புலையிருக்கு எச்சிலைக் கொடார் ஆதலால் இவைகளை விடுக என்பதாம், எ-று. (அஉ)

மோட்டுடைப்போர்வையோடேத்தழுத்தகூளசைப்பக்
காடமுளையானும்பழித்தார்மரந்தம்மின

மூத்தவுளவாகலான்-

(இ-ள்.) காட்டினிடத்திலெயாயினும் மரங்களின்கீழேயாயினும் தம்மி னும் மூத்தோர் உளராயிருப்பாராயின் அவர்க்கெதிரில் தமது மூடத்தனத்தால் தம்உடம்பின்மீது ஆடையைப்போர்த்திருத்தலும் இறுமாந்திருத்தலும் இர ண்டுகாக்களையும் அசைத்துக்கொண்டிருத்தலும் தகாதசெயல்களென்று பெரி யோர் இசுந்தார் என்பதாம், எ-று. மோடபு என்பது மூடத்தன்னம். (அக)

நிலையியைந்தநற்கருமஞ்செய்யுங்காலென்றும்
புலையாவாய்நாட்கேட்டுச்செய்யார—தொலைவில்லா டேஜீசிங்.
வக்கணாவாய்நாட்கேட்டுச்செய்யவவ்வாய்ச்சொ
லெனறுமபுழைப்பதின.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் நிலபெற்றநல்லகாரியங்களைச்செய்யுமிடத்து எப்போதும் புலரிடத்திலநான்வினாவிச்செய்யமாட்டார் கெடுதியில்லாத அந்த ணரிடத்தில் நான்வினாவிநல்லகாரியங்களைச்செய்க வனெனின் அவ்வந்தணர் வாய்ச்சொற்கள் எக்காலத்திலும் பிழைப்பது இவன்பதாம், எ-று. (அச)

மன்றத்துநின்றுஞற்றாமாசுகிமிர்ந்தியங்கா|

ரென்றுங்கடுஞ்சொலுரையநூருவராய

நின்றுழியுஞ்சொல்லார்விடல.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் பெரியோர்சபையில்கன்று யாதொருஅங்கச் சேட்டையும் செய்யார் குற்றத்தைத்தருவனவாசனையவாசனைப்பண்டங்களைப்பூசி க்கொண்டுடவார் எக்காலத்திலும்கடுஞ்சொற்களைச்சொல்லார் இருவராயிருந் துபேசுமிடத்திலும் தாம்பேசார் ஆதலால்இவற்றையாவரும்ஒழியக்கடவா பதாம், எ-று.

கைசுட்டிக்கட்டுரையாநூலாலெழுத்திடார்
மெய்சுட்டியில்லரையுள்ளாரோடொப்புரையார்
கையிற்குரவர்கொடுப்பவிருகதேலா விருகதார்
ரையமில்லாட்சியவர்.

(இ-ள்.) சந்தேகமில்லாதஅறிவினையுடையோர் பெரியோர்மூன் கை
சுச்சட்டிக்காட்டிப்பேசார் காலினால்லம்மீரார் கல்விமுதலியவற்றையுடை
பவரோடு அவைகளையுடையரல்லாரை மெய்யெனச்சாதித்து ஒப்பிட்டிக்கூர்
பெரியோர் கொடுப்பனவற்றை உட்காந்திருந்துவாங்கார்என்பதாம், எ-று. (1)

தன் னுடம்பக்காரமடைக்கலநீர் னுயிர்க்கென்
றுணை தகவைத தபொருளேடிவைநான்கும்
✓பொன்னினைப்போற்போற்றிக்கா தகையகவ்யயாக்கா
லன் றறையுமநதரும.

(இ-ள்.) தன்உடலும் மனைவியும் தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக ஒருவ
ரைவந்தபொருளும் தன்உயிர்க்குஉதவியாமென்று களைத்துச்சேர்த்தவைத்த
பொருளும் ஆகியஇந்தகான்கினையும் பொன்னிப்போலஒருவனகாதவதாமுக்க
லன் அவ்வாறுஒழுக்காதிடத்து அப்போதேயிருந்ததுன்பத்தைத்தரும் என்
பதாம், எ-று.

நந்தெறும்புணக்கணம்பூப்காக்கையென்றிவைபோற்
றங்கருமநல்கடைப்பிடிநதுதுதங்கரும
மப்பெற்றியாகமுயல்பவர்க்காசார
மெப்பெற்றியானும்படும்.

(இ-ள்.) ஆக்கமுள்ளஎனும்பும்புணக்கணமுற்றவையும்காக்கையும் என்று
சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செயல்பேரல கல்லன்னவாகிய தமதுகருமங்களைச்
சொரமுற் கொண்டு அத்தன்னியாக முயல்பவர்களுக்கு இவ்வாழ்கையின்
முக்கம் எவ்வகையாலும் சிறப்படையும் என்பதாம், எ-று. (அஅ)

நம்பானது கிடைக்காதகாலத்தில் உதவும்படி கிடைக்கின்ற காலத்தில்
 ணவைச்சேகரித்துக்கொள்ளும் தூக்கணம் பறவையானது குளிர் காற்று
 முதலியவற்றில் கின்றும் தண்ணீர்க்காக்கும்படி கூடுகட்டிக்கொள்ளும் காக்கை
 ணது தன்னினத்தை அழைத்து அவைகளோடுகூடித் தனக்குகிடைத்த உண
 ண உண்ணும் இவ்வாறாக இவற்றின் செய்கையை அநுசரிப்பவர்க்கு இல்
 ழுக்கையின் பூழுக்கம் சித்தியாகும் என்பதாம், எ-று.

தொழுதானுமவாய்ப்புதைக்காணுமஃதன்றிப்
 பெரியார்முன்பாதுமுனாயார்வரியவர்
 கண்ணுளேநோக்கியுரை.

உச ஆசாநக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்.) பெரியார்முன் யாதொன்றைச் சொல்லவேண்டின் வணங்கி
 ன்ருயினும் வாய்பொத்திரினுயினும் அவ்வாறுநின்றன்றி வேறுவகையாகப்
 பேசார் ஆதலால் நீ அவர்முன் பேசவேண்டிய நெறியை மனத்தில் ஆராய்
 ந்து பேசவாயாக என்பதாம், எ-று. (அக)

சூதர்கழகம்ரவமறாக்களம்
 பேதைபர்களல்லார்புகாஅபுகுபவே
 லேதம்பலவுத்தரும.

(இ-ள்.) சூதாடுமிடத்தும் ஆரவாரம் நீங்காதஇடத்தும் அறிவிலிகளல்
 லாதார் போகார் போவாராயின் பலதன்பககளும் உண்டாகும் என்பதாம்
 எ-று. (கஉ)

உரற்களததுடடி லுமபெண்டிர்கண்மேலு
 நடுககற்றகாட்சிபாநோக்காநாடுதகிசையா
 ரில்லயபுகாஅவிடல.

(இ-ள்.) சோலெற்ற அறிவினையுடையவர் ஈரவாரம்செய்யாநி க்கார்
 ணடைப்பள்ளியிலும் பெண்கள்வசிருமிடத்தும் பாராநிலும் ஈரவாரம்
 பிறர்வீட்டினுள்ளே பிரவேசியார் ஆதலால் நீயிவற்றைவிடையுதன்பதாம்,
 எ-று. (கக)

அறியாததேயத்தானது அலன் மூத்தா |
 னினோயரினாயிரிழந்தான்ஞ்சினுண்பா
 னரசர்தொழிறவேவைததான்மணுளனொ
 ரொன்பதின்மாயகணமருகாகஞங்கர்வாறரவு
 மாசாரமவிடுபெற்றாரா.

(இ-ள்.) அறியாததேசத்தையுடையவன் வறியன் மூத்தான் நிறுவன்
 உயிரிழந்தவன் பயந்தோன் போசனப்பிரியன் அரசர்தொழிலில்நலனையதத
 வன் மணமகன் என்னுமதிடுவொன்பதும் ஆசாரம்இவ்வாதவராவார் என
 பதாம், ஏறு.

அறியாததேயத்தான்வன்றது புண்ணியியென்றெடுக்கப்பட்ட ஆரியவர்த்
 தமொழித்தயிறநாட்டானையேயாம் ஆரியவார்த்தம் என்பது வடக்கே இமைய,
 மலையையும் தெற்கே பொதிகைமலையையும் மேற்கே மேற்கடலையும் கிழக்கே
 கிழக்கடலையும் எல்லையாகவுடையதேயங்கனாய்த் தஆரியவார்த்தமொழித்ததே,
 சத்தாருடைய ஆசாரங்கள் சதாசாரமாகக்கொள்ளப்படாமையால்அறியாததேய
 த்தானும் கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது என்பபடிவறுமை ஆசாரமிழக்கச்

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

உள

செய்யும் ஆதலால் ஆதலனும், கிழவர்களும் நிறுவர்களும் ஆசாரத்தை அதுவு
 டிக்கும் வலியிலராகையால் மூத்தானும் இனாயானும் உயிரிழந்தியின் உடல்
 ஆசாரமகலியவற்றை அறியாததலால் உயிரிழந்த சாரத்தானும், பயந்தவன்
 ஆசாரத்தைக்கொன்னான் ஆதலால் அவனும் உணவையே பெரிதாகநினைப்
 பவன் பரிபொருள் ஆதலால் உண்பானும், அரசர்கள் தொழிலைச்செய்யமேற்
 கொண்டவர்கள் அத்தொழிலின் நீர்ப்பந்தத்தால் ஆசாரம் தவரக்கடும் ஆதலால்
 அவர்களும் மணமகன் கலியாணக்களிப்பால் ஆசாரநிர்ப்பந்தத்தைக்கவனியான்
 ஆதலால் அவனும் ஆசிய ஒன்பதின்மரும் ஆசாரம்நீங்கப்பட்டவொன்று சொல்
 டப்பட்டார். என்பதாம்.

தேவர்வழிபாடுதிக்கனவாலாமை
 யுண்டதுகான்நல்மயிர்களைதலாணபொழுது
 நவகுதுயிலேழுநீனனிச்சுககீழ்மக்கள்
 மெய்யுறவேனைப்ரைநது
 மையுறநாடுகரை.

(இ.ன்.) தேவாலயங்களுக்குச் செல்லல் தீங்கைத்தருவனவாகிய சொர்ப்
 னம் அசுத்தசம்பந்தம், உண்ட அன்னத்தை வாந்தி பண்ணுதல், சென்னஞ்செய்
 துகொள்ளல், வண்ணம் உண்ணும் காலம் நீத்தினாசெய்தல், மனை வியோடு சங்க
 ற்பண்ணுதல், புலயர்கள் சரிசம்பந்தம் ஆகிய இப்பத்துவிதத்தும் சிறிதே
 னும் சந்தேகமில்லாது நீராடக்கடவர் என்பதாம், எ-று. 'வாலாமை என்பது
 அசுத்தம்.'

சரஸ்வதி அம்பிகைபஞ்சராதநாம

இஃது

பழகாபுரி

மார்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரால்

இயற்றியது:

சேர்கொண்டசெம்பொற்றிலம்பிசைததும்புனதுதேததனவனசபாத
தெரிசனமெனக்கணுதின்னக்கொத்தெண்ணியவைசித்தியாம்படிமுடித்துக்
கார்கொண்டகணபருவகாலமுவிப்போலமுதிர்கவிதைமழைதடைபடாமற்
கனிவினொம்பொழியவென்வாக்கினிற்றடிவந்துகருணைபுரிதல்வேண்டும்
பார்கொண்டசெவபரிபாலனகுணைப்பாகாரணத்தவடிவே
பலதேவகணவினுதபடிசுரத்தொபரணபரிமளவினோதவமுதே
கார்கொண்டவடியர்மனநடனமயிலேயிரமனாவீற்றிருந்தருவிலே
காதசட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வானியே.

அண்ணன்சுகருணாகடாகுமெளியேற்கோணுத்துணைகிடைத்திருத்தும்
அதிகொண்டினைப்பாடியானத்தமடையாமலந்தோவயர்ந்துவினே
சண்ணையொன்றியிதசருவசங்கடலோபசண்டானைத்துதித்துச்
சாசமதுரப்பத்தங்களையிறைத்துத்தரித்திரத்துழல்வதழுகோ
வெண்ணையிங்கிப்படியிடர்க்கடல்புகுத்திடாதிடேற்றியருளல்வேண்டும்
இனிபிராமுகஞ்செய்யத்தகாதுபுகவினெனக்குண்ணையன்றி
சுண்ணயந்தருதவளாளினமண்டபகனகவரத்தமயபூஷணி
காதசட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வானியே.

சம்பந்தப்பர்க்கத்தாருணகிரியார்தழைக்குகற்றேதவார்
சாதமரணிக்கவாசகங்கிவப்பிரகாசர்சார்ந்தகிவஞானமூர்த்தி
கும்பந்தமிக்கமுச்சங்ககன்னாவலர்குலாவுபொய்யாமொழிமுதற்
கோதிலாவாணர்கனெலோருகின்னருள்கிதிருகடியன்ஞெய்யுயர்த்தார்
வெம்பத்தவவாதிதவினென்றனலதுகெடுன்றினுலெய்துமோ
மெய்யானதெய்வகியாதலாலெனையித்தவேணவீடேற்றல்வேண்டும்
சம்பந்தமுணியிவ்மனநிபமெயெய்வகருகங்குபேரின்பவாழ்வே
காதசட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணிஞானமுத்தமிழ்வானியே

ரஸ்வதிஅம்பிகைபஞ்சரத்தினம்.

வினாக்கள்
வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

வினாக்கள்

க	இ	என்பது	என்பதும்.
எ	உந்இ	பிணியால் துன்பம்	பிணியால் துன்பம்.
அ	உநக	கால்	கால்.
க	நக	ஒழுக்கத்தில்	ஒழுக்கத்தில்.
க	உநக	தோன்ற	தோன்ற.
ந	க	வன விஞ்ஞம்	வனவிஞ்ஞம்.
நக	உநஎ	பழய	பழய.
நக	க	விரும்புவோர்	விரும்புவோர்.
நெ	நெ	நெகரி	நெகரி.
நக	நஅ	காட்டில்	காட்டில்.
நெ	உநஇ	உளரில்லாத	உளரில்லாத.
நெ	உநக	பழய	பழய.
நெ	கநச	போயின்தோன்ற	போயின்தோன்ற.
உந	உநஅ	செவியில்	செவியில்.
உநக	நஅ	காதினில்	காதினில்.
நெ	கநச	வீட்டில்	வீட்டில்.
உநச	க	புறயக்குஞ்	புறயக்குஞ்.
நெ	உநக	காட்டில் விட்டதெனவாய்	காட்டில் விட்டதெனவாய்.